

การขับร้องเพลงไทยสากลโดยใช้แนวเสียงสำเนียงไทย Singing Contemporary Thai Songs by Using Thai Accent

ประภัสสร เทียมประเสริฐ^{*1} สุพรรณิ เหลือบุญชู² และนพคุณ สูดประเสริฐ³
Prapassorn Tiemprasert^{*1} Supunnee Leauboonshoo² and
Nopphakoon Sudprasert³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นรูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาลักษณะการขับร้องเพลงไทยสากลโดยใช้แนวเสียงสำเนียงไทย และ 2) เพื่อศึกษาวิธีปฏิบัติการขับร้องเพลงไทยสากลโดยใช้แนวเสียงสำเนียงไทย ใช้เครื่องมือประกอบด้วย แบบสัมภาษณ์ ใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเป็นทางการ โดยการสัมภาษณ์ผู้รู้ และการสนทนากลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า 1) ลักษณะการขับร้องเพลงไทยสากลโดยใช้แนวเสียงสำเนียงไทย มีการพัฒนาร่วมกันระหว่าง การใช้ฐานเสียงช่องเสียงแบบตะวันตก กลวิธีการขับร้องแบบไทยในชนบบางส่วน ทำนองเพลงไทยเดิมแบบดั้งเดิม และหลักทฤษฎีดนตรีตะวันตก เพลงขับร้องไทยสากลโดยใช้แนวเสียงสำเนียงไทย ถูกพัฒนาแบบต่อเนื่องจากอดีตจนถึงช่วงระหว่างช่วงปี พ.ศ. 2500 ถึงปัจจุบัน ปี พ.ศ. 2565 มีรูปแบบแบ่งออกเป็น 7 ประเภท คือ เพลงประเภทเพลงฟังเพื่อความเพลิดเพลิน เพลงสนับสุนนประเพณี พิธีกรรม หรือประกอบกิจกรรม เพลงประเภทปลุกใจ เพลงประเภทประกอบละคร ภาพยนตร์ เพลงโฆษณาสินค้า เพลงประเภทปลุกจิตสำนึก เพลงประเภทสร้างแรงบันดาลใจ บทเพลงเพื่อชีวิต เพลงประเภทเกี่ยวกับการศึกษา 2) วิธีการปฏิบัติการขับร้องเพลงไทยสากลโดยใช้แนวเสียงสำเนียงไทย เมื่อถึงยุคที่มีการนำทำนองจากเพลงไทยเดิมมาพัฒนา เข้ามาสู่ยุคเพลงขับร้องไทยสากลโดยใช้แนวเสียงสำเนียงไทยในช่วงเวลาต่อมา ได้มีการ

* corresponding author, krupoomusiceducation@gmail.com

¹ นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

² Students of the Doctor of Fine Arts program, Department of Music, Bunditpatanasilpa Institute

³ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รองศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

² Advisor, Assoc.Prof.Dr., Department of Music, Bunditpatanasilpa Institute

³ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

³ Co-advisor, Asst.Prof.Dr., Department of Music, Bunditpatanasilpa Institute

แต่งคำกลอนเนื้อร้องที่เป็นภาษาไทยมาประกอบทำนองร้อง ซึ่งในธรรมชาติของภาษาไทยนั้น มีเสียงอักขระอักษรสูง กลาง ต่ำ และคำสัมผัสสองคำประกอบที่สำคัญของการขับร้องเพลงไทยสากลโดยใช้แนวเสียงสำเนียงไทย คือ ทำนองหลัก โครงสร้างบทเพลง การเรียบเรียงเสียงประสาน คำประพันธ์ เนื้อเพลง การขับร้อง สื่อสารเรื่องราวในบทเพลงโดยใช้เสียงมนุษย์ รูปแบบการนำเสนอขับร้อง เดี่ยว คู่ กลุ่ม

คำสำคัญ การขับร้อง / เพลงไทยสากล / แนวเสียงสำเนียงไทย

Abstract

This research was a qualitative research model. The objectives are (1) to study the characteristics of singing contemporary Thai songs by using Thai accent and (2) to study the practice of singing contemporary Thai songs by using Thai accent. The tools used consisted of an interview form, a structured, formal interview, knowledgeable interviews. And group chat. The results showed that: 1) Characteristics of singing contemporary Thai songs by using Thai accent There was a joint development between the sound base of western sound channels, Thai singing techniques in the lyrics of original Thai songs, and western music theory principles. International Thai singing songs with Thai accents. the years 1957 to the present. Divided into 7 types: Music for Entertainment, Music cultures, rituals or activities, Inspirational music, Drama soundtracks, movies, product advertisement music, Awareness-raising music, Motivational music Songs for life and Educational songs. 2) Methods of performing singing contemporary Thai songs by using Thai accent when it comes to the era when classical Thai songs are brought to develop. Entering to singing contemporary Thai songs by using Thai accent in the later period with poetry compositions the lyrics in Thai language accompany the melody. which in the nature of the Thai language There will be characters with high, middle, low sounds and rhyme words. There are elements of singing

contemporary Thai songs by using Thai accent practice that uses the Thai accent, namely is the main melody, the song structure. Arrangements, compositions, lyrics. Singing, communicating stories in songs using human voices, and Presentation forms of singing solo, duo, group.

Keywords: Singing / Contemporary Thai songs / Thai accent

บทนำ

การขับร้อง คือ มรดกทางวัฒนธรรมของมนุษย์ชาติที่ทรงคุณค่า การขับร้องนั้นมีอิทธิพลเมื่อผู้ฟังได้สัมผัสเสียงร้องจะรับรู้ถึงอารมณ์ในน้ำเสียงที่เปล่งออกมา เสียงอันไพเราะและรับทราบความหมายของบทเพลง ส่งผลให้เกิดการจินตนาการ คล้อยตามเสียงเพลงลักษณะของการขับร้องในแต่ละลักษณะนั้นแอบแฝงไว้ซึ่งอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่มาของบทเพลง เมื่อได้ยินเสียงสำเนียงบทเพลงขับร้องนั้นทำให้เราทราบว่าบทเพลงเกิดมาจากวัฒนธรรมใด เช่น ไทย จีน อินเดีย ลาว เวียดนาม เป็นสื่อสัมพันธ์เชื่อมโยงความรู้สึกทำให้เกิดความงดงามสร้างสุขให้กับสังคม (ณรงค์ชัย ปิฎกรัษต์, 2563: 175) การขับร้องเพลงไทยสากลโดยใช้แนวเสียงสำเนียงไทยนั้นเป็นศิลปะที่งดงามสืบทอดต่อกันมาหลายยุคหลายสมัยมีความงดงามละเอียดละไม และมีอัตลักษณ์ที่เฉพาะ

การขับร้องเพลงไทยสากลโดยใช้แนวเสียงสำเนียงไทยมีภาษาไทยเป็นองค์ประกอบหลัก ประกอบด้วย อักษรเสียงสูง เสียงต่ำ เสียงตัวสะกดที่แยกย่อยแบ่งเป็นเสียงเป็น เสียงตาย และมีวรรณยุกต์กำกับเสียง การร้องจึงมีความจำเป็นต้องผันเสียง ผันคำร้องไปตามเสียงวรรณยุกต์เพื่อให้ได้ความหมายหรือใจความในคำร้องนั้น ๆ การขับร้องเพลงไทยสากลโดยใช้แนวเสียงสำเนียงไทยจึงมีลักษณะพิเศษมีความแตกต่างจากเพลงสากลที่เป็นภาษาอังกฤษ เนื่องจากคำร้องภาษาอังกฤษนั้นไม่มีวรรณยุกต์ คำร้องจะไปตกหน่วยทำนองใดความหมายนั้นยังคงเหมือนเดิม มิได้ทำให้คำร้องเกิดความผิดเพี้ยนความหมายแต่อย่างใด แต่สำหรับการขับร้องเพลงไทยสากลจำเป็นต้องผันเสียงในคำร้องเพื่อให้คำร้องได้ความหมายและใจความที่สมบูรณ์ในคำร้องนั้น ๆ การผันเสียงวรรณยุกต์จึงเป็นตัวกำหนดให้เกิดการเอื้อนเสียง อื้อ จือ นือ มือ เออ เอ็ง เอย ส่งผลให้คำร้องแต่ละคำสามารถขยายลากเสียงได้ยาวเพิ่มขึ้นแบบต่อเนื่องลื่นไหลไปเชื่อมต่อกับคำร้องทำนองในประโยค

ต่อไป ขณะที่เสียงทำให้เกิดโน้ตประดับในแต่ละคำร้องเพิ่มขึ้น จึงเกิดเสียงใหม่ที่ไพเราะผสมผสานกับเสียงดนตรีสากลได้ลงตัวไพเราะน่าฟัง

การแพร่กระจายทางวัฒนธรรมของเพลงจากหลายประเทศ ส่งผลให้การขับร้องเพลงไทยในปัจจุบันตึงเครียดยิ่งขึ้นที่เป็นเอกลักษณ์ออกไป เพื่อให้บทเพลงเกิดความกระชับในจังหวะทำนองแต่ไม่เน้นคำร้อง และมีสำเนียงเสียงของวัฒนธรรมอื่นเข้ามาผสมผสานการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ ทำให้เยาวชนรุ่นหลังแทบไม่รู้จักริธีการขับร้องเพลงให้ได้มาตรฐานอันทรงคุณค่าในสังคมไทย เยาวชนคนรุ่นใหม่ให้ความนิยมในการขับร้องบทเพลงจากต่างประเทศ และเพลงจากภาษาต่าง ๆ จากวัฒนธรรมอื่นมากขึ้น การขับร้องเพลงไทยสากลโดยใช้แนวเสียงสำเนียงเพลงไทยที่มีมาแต่ดั้งเดิมนั้นทรงคุณค่าที่แฝงด้วยคุณประโยชน์ และความรู้มากมายมีความไพเราะ แต่ได้รับความนิยมอยู่ในเฉพาะกลุ่มกำลังถูกกลืนกลายหายไปและได้รับความนิยมน้อยลง

ด้วยเหตุผลข้างต้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาวิจัยเรื่อง การขับร้องเพลงไทยสากลโดยใช้แนวเสียงสำเนียงไทย โดยมีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาลักษณะการขับร้องเพลงไทยสากลโดยใช้แนวเสียงสำเนียงไทย และ 2) เพื่อศึกษาวิธีการปฏิบัติการขับร้องเพลงไทยสากลโดยใช้แนวเสียงสำเนียงไทย เพื่อเป็นการเรียนรู้อนุรักษ์และสืบทอด และเป็นองค์ความรู้ในเชิงวิชาการ ของการขับร้องเพลงไทยสากลโดยใช้แนวเสียงสำเนียงไทย ก่อเกิดประโยชน์ให้เยาวชนคนรุ่นใหม่ได้ศึกษาเรียนรู้ พร้อมทั้งเป็นโอกาสที่จะปลูกฝังความงดงามของวัฒนธรรมภาษาไทยควบคู่ไปกับการขับร้องเพลงไทยสากลโดยใช้แนวเสียงสำเนียงไทยให้คงอยู่สืบไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะการขับร้องเพลงไทยสากลโดยใช้แนวเสียงสำเนียงไทย
2. เพื่อศึกษาวิธีการปฏิบัติการขับร้องเพลงไทยสากลที่ใช้แนวเสียงสำเนียงไทย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทราบถึงลักษณะการขับร้องเพลงไทยสากลโดยใช้แนวเสียงสำเนียงไทย และทราบถึงวิธีการปฏิบัติการขับร้องเพลงไทยสากลโดยใช้แนวเสียงสำเนียงไทย เพื่อเป็นข้อมูลทางวิชาการให้กับผู้สนใจศึกษาทักษะองค์ความรู้การขับร้องเพลงไทยสากลโดยใช้แนวเสียงสำเนียงไทย เป็นหนึ่งในทางเลือกของครุฑดนตรี นักร้อง และผู้สนใจทั่วไปสามารถนำไปใช้พัฒนาตนเอง การใช้เสียงจะทำให้การขับร้องเพลงมีความไพเราะและแปลกใหม่มากขึ้น พร้อมทั้งเป็นเครื่องมือปลูกฝังให้เยาวชนคนรุ่นใหม่ได้ซึมซับ

วัฒนธรรมภาษาไทยผ่านการขับร้อง โดยเน้นออกเสียงให้ชัดเจนถูกต้อง ตลอดจนเป็นการอนุรักษ์และสืบทอดมรดกไทยผ่านการขับร้องเพลงไทยสากลโดยใช้แนวเสียงสำเนียงไทย และเพื่อยกระดับการขับร้องเพลงไทยสากลโดยใช้แนวเสียงสำเนียงไทยให้เป็นที่ยอมรับแพร่หลายสู่ระดับสากล

ขอบเขตของการวิจัย

การเลือกพื้นที่ในการทำวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยผู้วิจัยเลือกลงพื้นที่จากข้อแหล่งข้อมูลโดยแบ่งเป็น

1. ข้อมูลจากศิลปินแห่งชาติในด้านการขับร้องไทยสากลที่ใช้แนวเสียงสำเนียงไทย ในยุคที่กำหนดตามขอบเขตของการวิจัย 2500-2565 ได้แก่ 1) คุณรวงทอง ทองลั่นทม ศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะการแสดง (ขับร้อง-เพลงไทยสากล) พ.ศ. 2539 2) คุณชรินทร์ นันทนาคร ศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะการแสดง (ขับร้อง-เพลงไทยสากล) พ.ศ. 2541 3) คุณจินตนา สุขสถิตย์ ศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะการแสดง (ขับร้อง-เพลงไทยสากล) พ.ศ. 2547 และ 4) คุณวินัย พันธุรักษ์ ศิลปินแห่งชาติสาขาศิลปะการแสดง (ขับร้อง-เพลงไทยสากล) ประจำปี พ.ศ. 2562

2. ข้อมูลจากนักวิชาการทางดนตรี

3. กลุ่มบุคคลผู้สร้างสรรค์ในงานที่มีลักษณะที่ใกล้เคียงในการขับร้องบทเพลงไทยสากลที่ใช้แนวเสียงสำเนียงไทย และศิลปินผู้ปฏิบัติการขับร้อง ตามสถานที่ทำงาน และที่บ้านของแต่ละบุคคล หรือพื้นที่ที่นอกเหนือตามความเหมาะสมที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยจัดแบ่งการเก็บรวบรวมข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับภูมิปัญญา แนวความคิด ประวัติความเป็นมา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องงานวิจัยจากต่างประเทศและงานวิจัยในประเทศ รวมทั้งในห้องสมุดต่างๆ ที่จะนำมาใช้ศึกษาการขับร้องเพลงไทยสากลโดยใช้แนวเสียงสำเนียงไทย โดยผู้วิจัยนำมารวบรวม วิเคราะห์ และสังเคราะห์ข้อมูลในประเด็นที่มีความสัมพันธ์กับงานวิจัย ที่นำไปสู่การศึกษาในรายละเอียดเชิงลึกที่เกี่ยวข้องกับองค์ความรู้เกี่ยวกับการขับร้องเพลงไทยสากลโดยใช้แนวเสียงสำเนียงไทย เมื่อผู้วิจัยได้ข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง

แล้ว ผู้วิจัยได้ศึกษา จำแนก ตรวจสอบข้อมูล และบันทึกเป็นประเด็นลงในโปรแกรม Microsoft Word จากนั้นไปนำไปจัดเรียงและวิเคราะห์ข้อมูล แหล่งข้อมูลสำหรับการศึกษาค้นคว้าตามหอสมุดอื่น ๆ

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม การเก็บข้อมูลภาคสนามจาก มุมมอง ทักษะคิด แนวคิด แรงบันดาลใจ ของกลุ่มผู้สร้างสรรค์การขับร้องเพลงไทยสากลโดยใช้แนวเสียงสำเนียงไทย ที่อยู่ในวงการทั้งศิลปิน นักแต่งเพลง ครูสอนร้องเพลงและผู้เกี่ยวข้องทุกส่วน เป็นข้อมูลหลักในการทำวิจัยในครั้งนี้ โดยผู้วิจัยแจ้งผู้ให้ข้อมูลทุกคนทราบถึงวัตถุประสงค์ของผู้วิจัย และเพื่อให้ผู้วิจัยสามารถเก็บข้อมูลได้ตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการเก็บข้อมูลมีรายละเอียดดังนี้

2.1 ข้อมูลจากการปฏิบัติการ โดยการเข้าไปมีส่วนร่วมในการศึกษากลวิธีต่าง ๆ จากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการขับร้องเพลงไทยสากลโดยใช้แนวเสียงสำเนียงไทย ประกอบไปด้วย ศิลปินนักร้อง นักแต่งเพลง ครูเพลง ครูสอนร้องเพลง ผู้ฟัง

2.2 ข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม โดยผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสนทนากลุ่ม เป็นวิธีหนึ่งที่สำคัญเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลและคำตอบจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้ประสบความสำเร็จมีชื่อเสียงด้านการขับร้องเพลงไทยสากลโดยใช้แนวเสียงสำเนียงเพลงไทย และได้รับความนิยมในวงการเป็นที่ยอมรับทั้งในอดีตและปัจจุบัน ประเด็นที่กำหนดไว้จะเป็นการสนทนาแบบสบาย ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งธรรมชาติของการเกิดงาน แต่เป็นการพูดคุยที่ผู้วิจัยได้มีการกำหนดแนวทางในการสนทนากลุ่มไว้เป็นการล่วงหน้า นอกจากนี้ยังเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันในประเด็นที่ทำการศึกษาวิจัย

2.3 การสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก ผู้วิจัยใช้วิธีการเก็บข้อมูลการสัมภาษณ์ โดยเจาะจง เพื่อเป็นการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสภาพโดยทั่วไปในความสำคัญของการขับร้องเพลงไทยสากลโดยใช้แนวเสียงสำเนียงเพลงไทย

การจัดกระทำข้อมูล จากการใช้แบบสัมภาษณ์ การสนทนากลุ่ม และทำการบันทึกข้อมูลลงในสมุดบันทึก ใช้กล้องถ่ายภาพนิ่ง กล้องบันทึกภาพเคลื่อนไหว เครื่องบันทึกเสียง และนำข้อมูลที่ในแต่ละช่วงมาวิเคราะห์สรุป ตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้องของข้อมูล และจัดจำแนกข้อมูลให้เป็นหมวดหมู่ตามเนื้อหาความมุ่งหมายของการวิจัยสำหรับการนำเสนอในรูปแบบการพรรณนาวิเคราะห์

ผลการวิจัย

ผลการวิจัย “การขับร้องเพลงไทยสากลโดยใช้แนวเสียงสำเนียงไทย” แบ่งเป็น 2 ประเด็น ดังนี้

1. ลักษณะการขับร้องเพลงไทยสากลโดยใช้แนวเสียงสำเนียงไทย คือ เป็นรูปแบบการขับร้องอีกประเภทหนึ่งที่เกิดขึ้นในสังคมไทยที่ได้รับอิทธิพลมาจากการแพร่กระจายวัฒนธรรมของฝั่งตะวันตกมาสู่ประเทศไทย พัฒนามาจากการขับร้องบทเพลงไทยเดิมที่เป็นรากเหง้าของศิลปะดนตรีแบบไทยแท้ดั้งเดิม ได้ค้นพบว่ามีคุณลักษณะที่โดดเด่นโดยมีการใช้เสียงผสมผสานกับท่วงทำนองตราตรึงในห้วงความรู้สึกของผู้ได้รับฟัง เนื้อเพลงหรือบทกลอนเพลงนั้นได้ถูกถ่ายทอดด้วยความรู้สึกที่บรรจงทุกถ้อยคำที่มีค่าสัมผัส เป็นการสื่อสารด้วยถ้อยคำภาษาไทยผ่านทำนอง มีความไพเราะลงตัว แม้กาลเวลาผ่านไปนานเท่าใดก็ยังคงความไพเราะและทรงคุณค่ามาจนถึงปัจจุบัน

อัตลักษณ์สำคัญของการขับร้องเพลงไทยสากลโดยใช้แนวเสียงสำเนียงไทย คือ เป็นการสืบทอดศิลปะด้านการใช้ฐานเสียงแบบตะวันตก การออกเสียงคำร้องภาษาไทยให้เข้ากับทำนองเพลงไทยแบบดั้งเดิม การใช้กลวิธีการขับร้องแบบไทยในขนบบางส่วนมาปรับใช้ โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญในบทเพลงที่ทำให้เกิดความไพเราะสมบูรณ์ ได้แก่ การใช้เสียงของมนุษย์ขับร้องเพื่อสื่อสารเรื่องราวความเป็นไปของเนื้อหาในบทเพลง นักร้องทุกคนที่ขับร้องเพลงไทยสากลโดยใช้แนวเสียงสำเนียงไทยจะต้องร้องให้ชัดถ้อยชัดคำให้ได้ใจความ ด้วยสาเหตุผลที่ภาษาไทยมีวรรณยุกต์กำกับเสียงในคำร้องบางช่วงเนื้อหาคำร้องนั้นอาจไม่ตรงกับทำนอง จึงต้องมีปรับแต่งคำ การผันเสียง ปรับเสียง ทำให้เกิดกลวิธีในการขับร้องที่เป็นอัตลักษณ์ การขับร้องเพลงไทยสากลโดยใช้แนวเสียงสำเนียงไทยต้องอาศัยทักษะพิเศษในการใช้เสียงระดับเสียงสูง กลาง ต่ำ ให้เชื่อมสมานต่อเนื่อง กำลังเสียงต้องแข็งแรง การใช้อวัยวะในช่องปากเพื่อสร้างคำขึ้นคำ การปิดคำร้องที่ประกอบไปด้วยเสียงตัวสะกดและสระท้ายคำ การใช้ฐานเสียงช่องเสียงที่ผสมผสานระหว่างตะวันตกและภาษาไทย การหายใจการแบ่งวรรคตอน ความแม่นยำด้านจังหวะ ทำนอง การตีความในบทเพลงเพื่อแสดงออกการสร้างอารมณ์เพลง ต้องอาศัยความเข้าใจกลวิธีอย่างถ่องแท้ เสียงที่ร้องออกมาจึงไพเราะมีจิตวิญญาณของบทเพลง ทำให้ผู้ฟังนั้นรู้สึกคล้อยตาม มีอารมณ์ร่วมติดตามรับฟังได้ตลอดทั้งเพลง

ช่วงประมาณปี พ.ศ 2451 การขับร้องไทยสากลโดยใช้แนวเสียงสำเนียงไทย ได้รับการพัฒนาขึ้นในยุคละครร้อง โดยมี “พรานบุรพ์” หรือ “นายจวงจันทร์ จันทรคณา” ได้เป็นผู้ริเริ่มสร้างบทเพลงให้กับคณะละครร้องของแม่เลื่อน เริ่มมาพร้อมยุคละครร้อง ได้รับอิทธิพลจากฝั่งตะวันตกเข้ามามีบทบาทในสังคมไทย โดยครูพรานบุรพ์ได้แต่งเพลงที่มีคำร้องสำหรับร้องประกอบละคร สำหรับท่วงทำนอง ลีลานั้นยังคงมีแนวทางไปทางเพลงไทยดั้งเดิม “พรานบุรพ์” นั้นเป็นทั้งผู้เขียนบทและผู้ขับร้องด้วยเช่นกัน มีการปรับเสียงร้องให้เข้ากับทำนองในช่วงแรกลักษณะของเสียงที่ใช้ยังใช้เสียงขับร้องแบบไทยดั้งเดิม ในช่วงเวลาเดียวกันนั้นก็ยังมีครูเพลงที่สร้างสรรค์เพลงขับร้องไทยสากลโดยใช้แนวเสียงสำเนียงไทย และยังสร้างนักร้องที่ขับร้องเพลงไทยสากลที่ใช้แนวเสียงสำเนียงไทยโดยมีการผสมผสานระหว่างสุนทรียศาสตร์ทางดนตรีของฝั่งตะวันตกและฝั่งไทยอีก 2 กลุ่มที่อยู่ในยุคนี้ด้วยคือ

กลุ่มที่ 1 คือที่ทำงานอยู่ส่วนราชการคือกรมโฆษณาการ เป็นผู้มีความรู้ความสามารถทางด้านประพันธ์บทเพลง และการประพันธ์คำร้องประกอบด้วยครูเอื้อ สุนทรสนาน ครูเวช สุนทรจามร ครูแก้ว อัจฉริยะกุล ครูพรพิรุณ ครูวิชัย โกกิลกนิษฐ์ ครูสมศักดิ์ เทพานนท์ ครูสุรัฐ พุกกะเวส ครูสุริ ยงยุทธ ฯลฯ

กลุ่มที่ 2 นั้นก็คือครูสง่า อารัมภีร หรือ ครูแจ๋ว และครูสมาน กาญจนผลิน ครูชาติ อินทรวิจิตร และนักประพันธ์รุ่นใหม่ ๆ ที่ใช้หลักการเดียวกันจากการพัฒนาในยุคนี้ทำให้เกิดนักร้องที่ขับร้องเพลงไทยสากลโดยใช้แนวเสียงสำเนียงไทยนี้เพิ่มขึ้นมากมาย เช่นคุณมณฑนา โมรากุล คุณล้วน ควันธรรม คุณเลิศ ประสมทรัพย์ คุณวินัย จุลละบุษปะ คุณขวลิ ช่างวิทย์ คุณเพ็ญศรี พุ่มชูศรี คุณรวงทอง ทองลั่นทม คุณชรินทร์ นันทนาคร คุณจินตนา สุขสถิตย์ คุณวินัย พันธุรักษ์ ฯลฯ ได้มีการนำบทเพลงไทยเดิมมาทำเป็นเพลงไทยสากล เช่นบทเพลง เพลงลาวเสียงเทียน ที่นำทำนองเพลงต้นแบบมาจากลาวเสียงเทียน 2 ชั้น จากเรื่อง อีเหนา ผู้ประพันธ์เนื้อเพลงคือ ศักดิ์ เกิดศิริ ขับร้องโดยมณฑนา โมรากุล ผู้เป็นต้นแบบในการขับร้องเพลงไทยสากลในยุคเริ่มต้น และเป็นนักร้องของกรมโฆษณาคนแรก

เมื่อเริ่มเข้าสู่ยุคละครโทรทัศน์มีบทเพลงไทยสากลโดยใช้แนวเสียงสำเนียงไทยเกิดขึ้นตามมาอีกมากมาย เช่น “เพลงอีเหนารำพัน” ประพันธ์คำร้องและทำนองโดย ไสล ไกรเลิศ ทำนองจากเพลงไทยเดิม “เพลงแขกปัตตานี” ขับร้องโดย ชรินทร์ นันทนาคร (งามเมือง) “เพลงรัก” ขับร้องโดย ม.ร.ว. ถนัดศรี สวัสดิวัตน์

และพิทยา บุณรัตน์พันธุ์ ประพันธ์ทำนองโดย สมาน กาญจนผลิน ทำนองจาก “เพลงโสมส่องแสง 3 ชั้น” ของ มนต์รี ตราโมท “เพลงนกเขาคุร็อก” ขับร้องโดย ชรินทร์ นันทนาคร และเพ็ญศรี พุ่มชูศรี ประพันธ์ทำนองโดย สมาน กาญจนผลิน ทำนองจากเพลงนกเขาชะแมร์ “เพลงรักไถ่ร่มไทร” ขับร้องโดย สุเทพ วงศ์กำแหง และสวลี ผกาพันธุ์ ประพันธ์ทำนองโดย สมาน กาญจนผลิน ทำนองจากเพลงเขมร ไทรโยค ฯลฯ ปัจจุบันเพลงขับร้องไทยสากลโดยใช้แนวเสียงสำเนียงไทยนั้นยังคงยืนหยัดอยู่คู่สังคมไทย ถึงแม้ว่ารูปแบบการนำเสนอจะเปลี่ยนไป แต่ยังคงยึดแนวทำนองสำเนียงไทยและกลวิธีในการขับร้องที่ผสมผสานระหว่างช่องเสียงแบบ ตะวันตก และการออกเสียงแบบคำร้องไทยสามารถแยกประเภทของเพลงขับร้องไทยสากลโดยใช้แนวเสียงสำเนียงไทย ที่ใช้ในกิจกรรมงานสังคมหลากหลายมิติ และบริบทของสังคม

กลวิธีในการขับร้องที่ผสมผสานระหว่างช่องเสียงแบบตะวันตก และการออกแบบเสียงคำร้องภาษาไทย บนท่วงทำนองไทยแบบดั้งเดิม ในมิติของการขับร้องเพลงไทยสากลโดยใช้แนวเสียงสำเนียงไทย เพื่อใช้ในกิจกรรมงานสังคมอันหลากหลายมิตินั้นต้องใช้กลวิธีปรับแต่ง การบังคับและบริหารกล้านเนื้อที่เกี่ยวกับการใช้เสียง การหายใจ การใช้รูปปากตกแต่งคำร้อง การใช้เสียงเอื้อน การปิดคำ การใช้ระดับเสียงสูง กลาง ต่ำ โน้ตประดับ จังหวะ ทำนอง การแสดงออกทางอารมณ์ สีหน้า ท่าทาง แววตา ฯลฯ นั้นเป็นไปตามจุดประสงค์ของแต่ละประเภทบทเพลงสามารถแบ่งได้ 7 ประเภท ดังนี้

1) การขับร้องเพลงประเภท เพลงฟังเพื่อความเพลิดเพลิน เคล้าคลอบรรยากาศ ต้องร้องให้ได้หลากหลายอารมณ์ มีจังหวะตั้งแต่ช้า ปานกลาง เร็ว มีจังหวะที่ใช้ผสมผสานสไตล์ที่แตกต่างกันไปตามจินตนาการของผู้ประพันธ์ บทเพลงที่ถูกสร้างมาจึงมีความหลากหลาย

2) การขับร้องประเภท เพลงสนับสนุนประเพณี พิธีกรรม หรือประกอบกิจกรรม เช่น เพลงสงกรานต์ เพลงปีใหม่ เพลงลอยกระทง เพลงเชียร์กีฬา เพลงงานแต่งงาน เพลงเกี่ยวกับงานอุปสมบท ฯลฯ ต้องร้องให้เข้ากับบรรยากาศของแต่ละเทศกาล แต่ละกิจกรรม

3) การขับร้องเพลงประเภท ปลุกใจ เพลงถูกสร้างขึ้นมาเพื่อปลุกฝังให้รักชาติรักแผ่นดิน หรือรณรงค์รื้อสถาบัน จึงมีคำร้องที่เข้มข้น จังหวะ กระชับ มีจังหวะแข็งแรงสร้างพลัง ฟังแล้วฮึกเหิม

4) การขับร้องเพลงประเภท ประกอบละคร ภาพยนตร์ เพลงโฆษณาสินค้า ทั้งในวงการทีวี และวงการละครเวที ถูกสร้างมาให้บรรยายเนื้อหาให้ตรงกับเรื่องราวที่ผู้ประพันธ์นั้นแต่งตามเนื้อหาของเรื่อง บทเพลงจึงมีเนื้อหาที่ประเด็นประกอบกับภาพที่ทำให้เกิดอารมณ์คล้อยตามตัวละคร หรือสินค้า นั้น ๆ เช่น เพลงประกอบละครในวรรณกรรมต่าง ๆ

5) การขับร้องเพลงประเภท ปลุกจิตสำนึก ถูกสร้างขึ้นมาให้มีเนื้อหาเป็นแนวทางสร้างความเข้าใจในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ในบริบทที่ผู้ประพันธ์ต้องการสื่อความหมาย เช่น ปลุกจิตสำนึกให้เป็นคนดี สร้างทัศนคติ เจตคติที่ดี ปลุกจิตสำนึกให้รู้จักคุณงามความดีของครู บิดามารดา สำนึกรักบ้านเกิดเมืองนอน เป็นต้น

6) การขับร้องเพลงประเภท สร้างแรงบันดาลใจ บทเพลงเพื่อชีวิต เป็นบทเพลงที่เกี่ยวกับปรัชญาชีวิต เนื้อหานำการแนะนำชี้หนทางแห่งความคิด สร้างทัศนคติ เจตคติที่ดี สร้างพลังในการดำรงชีวิตให้ประกอบคุณงามความดี

7) การขับร้องเพลงประเภท เกี่ยวกับการศึกษา เช่น เพลงช้าง ใช้ทำนองพม่าเขมรเพื่อให้เด็ก ๆ รู้จักกับสัตว์ที่เรียกว่าช้าง เป็นต้น

จากการศึกษาพัฒนาการของ การขับร้องเพลงไทยสากลโดยใช้แนวเสียงสำเนียงไทยนั้นพบว่า มีการพัฒนาร่วมกันระหว่างทำนองเพลงไทยเดิมแบบดั้งเดิม มีสไตล์การร้องแบบตะวันตก อเมริกา และกลวิธีการใช้เสียงแบบไทยในขนบนำมาใช้บางส่วน เพื่อให้เกิดความไพเราะแบบอ่อนหวานผสมความแข็งแรงจึงได้รูปแบบการขับร้องแบบใหม่ ๆ มีความเป็นไทยผสมหลักทฤษฎีสากล ได้ถูกพัฒนาแบบต่อเนื่องจากยุคเริ่มต้นจนมาถึงช่วงปี พ.ศ. 2500 จนมาถึงปี พ.ศ. 2565 คุณลักษณะพิเศษการขับร้องเพลงไทยสากลโดยใช้แนวเสียงสำเนียงไทย มีกลวิธีการใช้เสียง การบังคับเสียงในรูปแบบต่างๆ สร้างความแปลกใหม่ของเสียงร้อง จังหวะ ลีลา อารมณ์ ต้องร้องให้ได้ความรู้สึกหลากหลาย บ้างใกล้เคียงเสียงธรรมชาติ คือ มีความอ่อนโยน อ่อนช้อย ลุ่มลึก กล่อมเกลาความรู้สึกให้ สงบ สุขสดชื่น ผ่อนคลาย บ้างสนุกสนาน เสร้าระทมบาดลึกในห้วงอารมณ์ หรือการกระเซ้าเย้าแหย่ ทำให้ผู้ที่ได้สดับรับฟังเกิดอารมณ์คล้อยตาม

2. วิธีการปฏิบัติการขับร้องเพลงไทยสากลโดยใช้แนวเสียงสำเนียงไทย
มีองค์ประกอบดังนี้ 1) กลวิธีการใช้เสียงต่างๆ การปั้นคำให้สอดคล้องบนทำนอง

หลักที่มาจากเพลงไทยดั้งเดิม 2) ความเข้าใจโครงสร้างบทเพลง และการเรียบเรียงเสียงประสาน 3) การตีความในคำประพันธ์ เนื้อเพลง 4) การออกแบบการใช้เสียงขับร้องเพื่อสื่อสารเรื่องราวในบทเพลงโดยใช้เสียงมนุษย์ และ 5) รูปแบบการนำเสนอขับร้อง เดี่ยว คู่ กลุ่ม ดังนี้

2.1 การปั้นคำร้องจัดระเบียบเสียงร้องให้ทั้งได้ความไพเราะ และมีความหมายได้ใจความไปพร้อม ๆ กัน โดยต้องอยู่ข้อจำกัด เรื่องของจังหวะให้ลงตัวพอดีกับทำนองหลัก เนื่องจากการขับร้องเพลงไทยสากลโดยใช้แนวเสียงสำเนียงไทย คือ บทเพลงที่มีรากฐานมาจากทำนองไทยแบบดั้งเดิม ที่ผู้ประพันธ์นำมาเป็นทำนองหลักที่ใช้บรรเลงในโอกาสต่าง ๆ เช่น เพลงหมอโรง เพลงเถา เพลงลา เพลงตับ เพลงประกอบการรำ เพลงเบ็ดเตล็ด เป็นองค์ประกอบหลักในการสร้างทำนอง จึงจะเห็นได้ว่าการขับร้องต้องใช้ทักษะหลากหลายทั้งเสียงสูงต่ำ ดังเบา สั้นยาว และต้องใช้กลวิธีการขับร้องแบบไทยในชนบบางส่วนมาเป็นองค์ประกอบเพื่อสร้างความเป็นอัตลักษณ์ เช่น เน้นเสียงเน้นคำ เหนียงเสียง ผันเสียง เอื้อนเสียง เสียงพลิ้ว เสียงลงทรวง เป็นต้น จึงทำให้ผู้ขับร้องต้องคิดค้นใช้กลวิธีสร้างเสียงร้องของตัวเองออกมาให้โดดเด่น

2.2 ร้องให้เข้ากับการเรียบเรียงเสียงประสาน สำหรับการขับร้องเพลงไทยสากลโดยใช้แนวเสียงสำเนียงไทย ต้องร้องให้เข้ากับกลืนอายุของการใช้ทางเดินคอร์ด (Chord progression) เป็นสีสันทางดนตรีแบบสากล จึงจัดได้ว่าการขับร้องเพลงไทยสากลโดยใช้แนวเสียงสำเนียงไทยเป็นการร้องแบบร่วมสมัย หรือร้องแบบเพลงป๊อปปูล่า (Popular song) ผู้ใช้เสียงขับร้องก็ต้องใช้ทักษะพิเศษ ประคับประคองให้คำร้องนุ่มนวล ลุ่มลึก ไม่แข็งกระด้างและไม่เอื้อนมากจนเกินไป แต่ยังคงยึดหลักการออกเสียงแบบท่วงทำนองสำเนียงไทยประกอบไปด้วยต้องขับร้องให้เข้ากับแต่ละสไตล์ของการเรียบเรียงเสียงประสาน ประกอบไปด้วยรายละเอียด ดังนี้

ร้องให้เข้ากับจังหวะ ตรงจังหวะ (Time signature) นั้นพบว่าเพลงขับร้องไทยสากลที่ใช้แนวเสียงสำเนียงไทย ที่นิยมใช้ 4 แบบ คือ 2/2 2/4 3/4 และแบบ 4/4 ผู้ขับร้องจึงต้องร้องให้เน้นจังหวะต่าง ๆ เหล่านี้ แต่ละรูปแบบให้อารมณ์ที่แตกต่างกัน

ร้องแบบเข้าใจจังหวะมีทั้งจังหวะแบบช้า แบบปานกลาง และแบบเร็วสนุกสนาน (Tempo) การใช้ความเร็วของจังหวะในเพลงขับร้องไทยสากลที่ใช้แนวเสียงสำเนียงไทยนั้น เป็นตัวกำหนดอารมณ์ในเพลง

ร้องให้มีลีลาจังหวะที่หลากหลาย รูปแบบจังหวะ (Rhythm) เพลงขับร้องไทยสากลที่ใช้แนวเสียงสำเนียงไทยนั้นเป็นเพลงร่วมสมัย จึงมีวิวัฒนาการไปพร้อมกับดนตรีทางฝั่งตะวันตกและอเมริกา ผสมกับจังหวะแบบไทย เช่น จังหวะรำวง จังหวะตะลุง เป็นต้น

การร้องโดยสร้างความเข้าใจสิ่งคี่ลักษณะ โครงสร้างเพลง (Form of the song) สำหรับการขับร้องเพลงไทยสากลโดยใช้แนวเสียงสำเนียงไทยนั้นพบว่าถึงแม้จะนำทำนองหลักมาจากเพลงไทยแบบดั้งเดิม แต่เมื่อใช้หลักทฤษฎีตะวันตกมาเทียบเคียงก็พบว่า มีลักษณะโครงสร้างแบบเดียวกับบทเพลงร่วมสมัยของฝั่งตะวันตก และอเมริกา ซึ่งมี 3 รูปแบบ

แบบที่ 1 โครงสร้างทำนองเพลงแบบ A เอกบาท (Unitary form) เพลงแม่ยอดรัก ทำนองหลักจากเพลงลาวครวญ ขับร้องโดย วินัย พันธุรักษ์

แบบที่ 2 โครงสร้างทำนองเพลงแบบ ABA - AABA ทวิบาท (Binary form) เพลง “ลมจ่าลม” ทำนองหลักจากเพลงสร้อยเพลง ขับร้องโดย จินตนา สุขสถิตย์

แบบที่ 3 โครงสร้างทำนองเพลงแบบ ABC - AABC ตริบาท (Ternary) เพลง “ธณิกรแสง” ทำนองหลักจากธณิกรแสง ขับร้องโดย รวงทอง ทองลั่นทม ดังนั้นผู้ขับร้องต้องมีความเข้าใจโครงสร้างบทเพลงที่เป็นองค์ประกอบหลักเพื่อเข้าร้องกับวงดนตรีได้อย่างมั่นใจและแม่นยำ เช่นท่อนดนตรีนำอินโทร ท่อนร้องที่แบ่งตามโครงสร้าง ท่อนดนตรีบรรเลงรับ ท่อนย่อน และท่อนจบ ที่ต้องสร้างความเข้าใจร่วมกันในหลักทฤษฎีตะวันตกทั้งผู้ร้องและผู้เล่นดนตรีประกอบ

2.3 การใช้เสียงขับร้องให้เหมาะสมกับคำประพันธ์เนื้อเพลง คือ ส่วนประกอบที่สำคัญที่เป็นเหตุผลทำให้เพลงบรรเลงกลายเป็นเพลงขับร้องสิ่งสำคัญ ผู้ขับร้องต้องเสียงที่ไพเราะ มีพิสัยเสียงกว้าง (Vocal range) ต้องมีการใช้เสียงแบบเชื่อมระหว่างโทนแบบแนบสนิท ไม่ใช่เสียงกลางจนเสียงกระด้างหรือเด่นมากเกินไปประกอบกับการใช้ฐานเสียงที่ต้องใช้ในลักษณะแบบสากล คือให้เสียงเริ่มต้นอยู่ที่บริเวณช่องคอ และเปล่งเสียงให้กระจายมีความก้องกังวานไปที่กะโหลกศีรษะ ไม่บีบคั้นจนเกินไป ผู้ขับร้องต้องจัดเสียงให้เสียงเข้ากับกลอนเพลงหรือเนื้อ

เพลง บางเพลงนั้นมีเป้าหมายถูกแต่งขึ้นเพื่อประกอบละคร หรือภาพยนตร์ ก็จะมีการกำหนดสาระสำคัญเรื่องราวให้ตรงกับความต้องการนั้น

2.4 การขับร้องสื่อสารเรื่องราวในบทเพลง ส่วนประกอบที่สำคัญที่ขาดไม่ได้ ได้แก่ ต้องมีคำร้องที่เป็นภาษาไทยที่มีความหมายมากมายในแต่ละบทเพลง และต้องใช้เสียงของมนุษย์เป็นการนำเสนอ เพลงขับร้องนั้นสร้างมาเพื่อนำเสนอเรื่องราวความหมายต่าง ๆ ผู้ขับร้องจึงต้องมีความรู้ความสามารถในการใช้เสียงร้องของตนเองให้เข้ากับเนื้อหาในบทเพลงนั้น ๆ

2.5 การขับร้องในรูปแบบ เดี่ยว คู่ และกลุ่ม ตามความต้องการที่จะนำไปใช้ ขึ้นอยู่กับกิจกรรมทางสังคมในบริบทนั้น ๆ ทำให้การนำเสนอมีหลากหลายรูปแบบเพื่อให้มีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น ประกอบด้วยรูปแบบขับร้องเดี่ยว หรือศิลปินเดี่ยว (soloist) รูปแบบขับร้องคู่ (duet) และรูปแบบขับร้องหมู่ (group) มีรายละเอียดดังนี้

การขับร้องเดี่ยว (soloist) คือการขับร้องประเภทเพลงขับร้องเดี่ยว เพื่อให้ศิลปินเดี่ยวได้ขับร้องบนเวทีแต่เพียงผู้เดียวได้โชว์เนื้อเสียง อารมณ์ทักษะการร้องอย่างเต็มที่ จำเป็นต้องคัดเลือกนักร้องที่คุณสมบัติที่มีความโดดเด่น น้ำเสียง บุคลิกภาพ มีเสียงที่ไพเราะ มีความแม่นยำเรื่อง จังหวะ ทำนอง คำร้องที่เป็นตนเองมีอัตลักษณ์ เมื่อขับร้องบนเวทีจะได้ยินเสียงที่ไพเราะชัดเจน ทำให้ผู้ฟังประทับใจ

การขับร้องคู่ (duet) คือ รูปแบบขับร้องคู่ระหว่างชายกับหญิง หรือ หญิงกับหญิง ชายกับชาย บทเพลงออกแบบมาสำหรับ นักร้อง 2 คนในเนื้อหาจะเป็นลักษณะพูดคุยถามตอบ การเลือกผู้ขับร้องจะต้องมีระดับเสียงที่ใกล้เคียงกัน เพื่อลดปัญหาในการจัดบันไดเสียง จัดคีย์ให้เสียงทั้ง 2 ไปด้วยกันแบบลงตัว ในการขับร้องต้องมีการสื่อสารพูดคุยถามตอบ บางช่วงมีการร้องขานตอบรับ บางช่วงมีการร้องพร้อมสมานเสียงกัน แบบทำนองเดียวกัน หรือร้องพร้อมกันแต่คนละทำนอง เรียกว่าการร้องแบบคู่ประสาน ทำให้บทเพลงมีจุดน่าสนใจดึงดูดผู้ฟังให้สนใจติดตาม

การขับร้องหมู่ (group) คือ การขับร้องร่วมกันเป็นกลุ่มสามารถแยกย่อยได้ดังนี้ ออกแบบสร้างมาสำหรับการร้องมากกว่า 3 คน หรือเป็นกลุ่มใหญ่เพื่อสร้างความทรงพลัง หรือเพื่อความสนุกสนานครื้นเครงสามารถแบ่งเป็นท่อน และแยกหน้าที่กันออกไปแบบร้องรับ-ร้องส่ง ร้องสวนกันไปมา ร้องประสาน

หรือ คอรัส ร้องพร้อม ๆ กันทั้งกลุ่ม หรือมีการสลับหน้าที่แบ่งเป็นกลุ่มย่อยในเพลง เพื่อให้บทเพลงมีความน่าสนใจ นำไปใช้ในกิจกรรมทางสังคมสร้างปฏิสัมพันธ์ ทำให้เกิดความสามัคคี กลมเกลียวในสังคม

การอภิปรายผล

การขับร้องเพลงไทยสากลโดยใช้แนวเสียงสำเนียงไทย ได้สะท้อนถึงการมีพัฒนาของสังคมไทยที่มีการปรับตัวร่วมยุคสมัย อัตลักษณ์ความเป็นไทยมิได้สูญหายไป ได้มีการปรับใช้ไปตามสถานการณ์ การสร้างสรรค์พัฒนาสืบทอดศิลปวัฒนธรรมในรูปแบบใหม่ๆ ที่คงความเป็นไทยไว้เต็มเปี่ยม ยังสามารถดำรงคงรักษาไว้ทำให้ศิลปวัฒนธรรมไม่ถูกกลืนกลายหายไปตามกาลเวลา โดยเชื่อมโยงองค์ความรู้จากรากเหง้าภูมิปัญญาของบรรพชน มาสู่ปัจจุบันได้โดยวิธีการที่สง่างาม และแยบยล สะท้อนถึงคุณค่าของทรัพย์สินทางปัญญา สอดคล้องกับสุพรรณิ เหลือบุญชู (2565) ได้สรุปไว้ในงานวิจัยรูปแบบกระบวนการสืบทอดองค์ความรู้รดกภูมิปัญญาด้านการขับร้องเพลงไทยนั้นได้รับการสนับสนุนส่งเสริมให้มีการต่อยอดกลวิธีการขับร้องเพลงไทยไม่ให้หายไปจากสังคมไทยแม้กาลเวลาเปลี่ยนไป หลักการขับร้องไทยนั้นได้ถูกถ่ายทอดจากครูสู่ศิษย์ และได้รับการสร้างสรรค์ให้คงอยู่ทุกยุคสมัย สอดคล้องกับงามพิศ สัตย์สงวน (2543) การผสมผสานทางวัฒนธรรมทำให้เกิดปรากฏการณ์ ส่งผลให้เกิดงานสร้างสรรค์ในรูปแบบใหม่ที่ผสมผสานระหว่างวัฒนธรรม ดังเช่นการขับร้องเพลงสากลที่ใช้แนวเสียงสำเนียงไทยเกิดจากวัฒนธรรมไทย กับตะวันตกทำให้เกิดเป็นบทเพลงที่มีความไพเราะแบบสำเนียงไทยบนโครงสร้างของหลักทฤษฎีสากล ได้พัฒนาจากรากเหง้าที่เป็นอัตลักษณ์ในแบบฉบับไทยไพเราะลงตัว

สอดคล้องกับแนวความคิดของคุณรวงทอง ทองลั่นทม ศิลปินแห่งชาติ เป็นผู้ถ่ายทอดการขับร้องเพลงไทยสากลโดยใช้แนวเสียงสำเนียงไทย บทร้องด้วยถ้อยคำที่ชัดเจน คุณรวงทอง ทองลั่นทม เป็นศิลปินต้นแบบเคยได้รับรางวัลนักร้องผู้เผยแพร่ภาษาไทยดีเด่น รางวัลโปธิ์ทองพระราชทาน จากคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปี พ.ศ. 2514 ได้กล่าวถึงหลักการขับร้องเพลงไทยสากลที่ใช้แนวเสียงสำเนียงไทยต้องให้ความสำคัญเรื่องการออกเสียงภาษาไทยให้ชัดถ้อยชัดคำ โดยให้แนวคิดในการขับร้องเพลงไทยสากลโดยใช้แนวเสียงสำเนียงไทย ให้มีความไพเราะตรงตริงนั้นต้องคิดวิธีสร้างคำร้องประกอบไปกับเสียงดนตรีให้เกิดมิติของเสียง ต้องทำให้คำร้องคำนั้นหรือประโยคนั้นเกิดความงดงามวิจิตร เพื่อถ่ายทอดอารมณ์

ออกมาจากผู้ร้องไปสู่ผู้ฟัง ผู้ขับร้องต้องมีทักษะในการออกเสียงภาษาไทยให้ชัดเจน เป็นการนำคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมทางด้านภาษาเข้ามาปฏิบัติใช้ให้สอดคล้องไปกับท่วงทำนองไทย ทำให้เกิดความไพเราะเป็นสื่อสัมพันธ์ไปสู่สังคม และเป็นการสืบทอดศิลปวัฒนธรรมของไทยโดยผ่านการซึมซับทางการฟัง การขับร้องเพลงไทยสากล โดยใช้แนวเสียงสำเนียงไทยได้ส่งต่อจากรุ่นสู่รุ่น

ข้อเสนอแนะ

ควรสนับสนุนให้มึงงานวิจัยจัดทำชุดฝึกวิธีการปฏิบัติ การขับร้องเพลงไทยสากลที่ใช้แนวเสียงสำเนียงไทยให้มีมาตรฐานเพื่อเป็นการอนุรักษ์และสืบทอดต่อไป และเสนอแนะให้มึงงานวิจัยหลักการขับร้องบทเพลง สำหรับเด็กโดยใช้แนวเสียงสำเนียงไทย เป็นบทเพลงสำหรับปลูกฝังวัฒนธรรม ให้กับเยาวชนได้ซึมซับศิลปวัฒนธรรมผ่านเสียงเพลงที่อยู่ในชีวิตประจำวัน ได้รับสืบทอดตั้งแต่วัยเยาว์

บรรณานุกรม

- กาญจนา นาคสกุล. (2551). ระบบเสียงภาษาไทย. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- งามพิศ สัตย์สงวน.(2543). ทฤษฎีการแพร่กระจาย หลักมานุษยวิทยาวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : รามการพิมพ์.
- ณรงค์ชัย ปิฎกัรัชต์. (2563). ทฤษฎีดนตรีเพื่อการวิจัยและสารัตถบทดนตรี. ลพบุรี: โรงพิมพ์นาฏดุริยางค์.
- พงษ์ศิลป์ อรุณรัตน์. (2561). เพลงมโหรีแห่งกรุงศรีอยุธยา. กรุงเทพฯ : ธนาเพลส.
- พูนพิศ อมาตยกุล. (2564). ประวัติกำเนิดเพลงไทยสากล รายการเพลงไทย จากอดีตตอนที่ 1 และตอนที่ 2. [ออนไลน์]. ได้จาก: https://sirindhornmusiclibrary.li.mahidol.ac.th/thai_contemporary_mu/plengthaisa kol-2/. [สืบค้นวันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2566].
- พูนพิศ อมาตยกุล. (2541). เอกสารประกอบการสัมมนาทางวิชา การพัฒนามาตรฐานดนตรีไทยด้านคุณภาพเสียงและรสมือ และหลักทั่วไปของการขับร้องเพลงไทย จัดโดยสำนักมาตรฐานอุดมศึกษา ระหว่างวันที่ 19-20 มีนาคม 2541. กรุงเทพ : ม.ป.ท.
- ดวงใจ อมาตยกุล. (2546). เพราะเพลง. กรุงเทพฯ : เคล็ดไทย.

- วณิ ลัดดาภิรมย์.(2555.) เอกสารประกอบการสอนการฝึกร้องเพลงclassiicเบื้องต้น.
กรุงเทพ : สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์.
- ฐิระพล น้อยนิตย์. (2559). การเข้าหน้าทับ. กรุงเทพ : สำนักพิมพ์บัวเงิน.
- วิบูลย์ ตระกูลฮัน. (2561). ทฤษฎีดนตรีตะวันตก Western Music Theory.
กรุงเทพฯ: ธนาเพลส.
- สุพรรณิ เหลือบุญชู. (2565). การสร้างสรรค์รูปแบบและกระบวนการสืบทอดองค์
ความรู้มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมด้านการขับร้องเพลงไทยของ
ศิลปินแห่งชาติสาขากการแสดงด้านคีตศิลป์. กรุงเทพ : สถาบันบัณฑิต
พัฒนศิลป์.
- Roger Kamien. (2015). **Music an appreciation.** New York : McGraw-Hill
Education.
- Alexandre Lunsqui. (2009). **Rhythm and Globalization: Aesthetics,
Cultuer, and Creativity in Contemporary Classical Music.**
Columbia : Columbia University.
- Jeffrey Allen's. (1994). **Secrets of singing -male low and high voice.**
Florida : A warner Music Group Company Miami.